

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ג עמוד ב'

הודע אליו מי מצוה למי להודיע לו?

רבי יהודה אמר, "או הודע אליו חטאתו אשר חטא", "הודע אליו" מצד של מי, או ידע חטאתו צריך לומר, מהו "הודע אליו".

השכינה מודיעה לו החטא על ידי יסורים שמביאה עליו

אלא שהקדוש ברוך הוא פוקד להשכינה, להודיע לו לאדם אותו החטא שחטא, ובמה מודעת לו, בדיניה, כמו שכתוב: "יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו" (איוב כ, כז), "הודע אליו", כמי שפוקד ומודיע לאחר.

נשמת אדם מעידה עליו

שלמדנו, בשעה שהאדם חוטא לפני הקדוש ברוך הוא, ואינו משגיח בחטאו לחזור בתשובה לפני רבונו, ומשליכו אחר כתפיו, נשמתו ממש עולה, ומעידה לפני הקדוש ברוך הוא, ואז פוקד המלך להשכינה ואומר לה: "או הודע אליו חטאתו אשר חטא", מושך הדין עליו, והודע לו חטאתו, ככתוב: "הודע את ירושלם את תועבתיה" (יחזקאל טז, ב).

המתגאה שוכח את חטאיו ונוכח על ידי היסורים

לאחר שפוגע בו הדין, אז נתעורר רוחו לחזור בתשובה לפני רבונו, ונכנע מפניו להקריב קרבן, שהרי מי שלבו גבה בו, הוא חוטא, ושוכח חטאו ואינו משגיח עליו, והקדוש ברוך הוא מכין הדין לנגדו, ופוקד להודיע לו אותו החטא שחטא, כדי שלא ישכח החטא ממנו.

ויפה הדבר, וכך הוא משמע, שהרי לא כתוב, או נודע אליו, כמו שכתוב: "או נודע פי שור נגח הוא" (שמות כא, לו).

הקם ללמוד בחצות, התורה מודיעה לו את חטאיו ברחמים

ומי שיקים בלילה לעסוק בתורה, התורה היא מודעת לו חטאו, ולא בדרך דין, אלא כאם המודיעה לבנה בדברים רכים, והוא אינו שוכח החטא, וחוזר בתשובה לפני רבונו.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף י"ג עמוד א'

בכל יום יוצא כרוז ומעורר את בני העולם לתשובה

"ונפש פי תחטא ושמעה קול אלה וגו'", רבי יוסי פתח, "עד שיפוח היום ונסו הצללים וגו'" (שיר השירים ב, יז), כמה יש להם לאנשים להזהר מחטאיהם, שלא יחטאו לפני

רבונם, שהרי בכל יום ויום כרוז יוצא וקורא, התעוררו בני העולם בלבבכם לפני המלך הקדוש, התעוררו להזהר מחטאיכם, התעוררו אל הנשמה הקדושה היושבת בתוכם שהיא ממקום קדוש ועליון.

ה' מזהיר את הנשמה לפני ירידתה לעולם הזה

שלמדנו, בשעה שהקדוש ברוך הוא מוציא נשמה שתדך ליכנס באדם, מזהיר אותה בכמה אזהרות בכמה עונשין, בשביל לשמור מצותיו, ולא עוד אלא שמעבירה באלף ושמנה עולמות להשתעשע, ולראות בהם הכבוד של העמלים בתורה, והיא עומדת לפני המלך בלבוש דכבוד, בהצורה שלה שבעולם הזה, ובלבוש כבוד עליון היא מבטת בכבוד המלך בכל יום, ומעטרים לה בכמה עטרות.

הנשמה בדרכה לעולם עוברת בגן עדן

כאשר מגיע הזמן לרדת לזה העולם, היא יושבת בגן עדן שבארץ שלשים יום, לראות בכבודם של גדולי הצדיקים, והיא עולה למקומה למעלה, אחר זה יורדת לעולם, והמלך הקדוש מעטרה בשבע עטרות, עד שהיא באה ונכנסת בתוך גוף האדם.

התורה תמה על איש החוטא

וכשהיא בגוף האדם, וחוטאת בעולם הזה, ותעמל בחשך, התורה מתמיה עליה, ואומרת, ומה כל הכבוד הזה וכל השלמות השלים לנפשה מלך העליון, והיא חוטאת לפניו, **"נִפְּשׁ כִּי תַחַטָּא"**, איך היא יכולה לחטוא.

עצה לאדם שיחזור בתשובה לפני היום הקשה שיתבענו ה' לדין

עתה נחזור לכתוב: **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים"**, זו עצה לנפש הזאת להזהר מלחטוא, ושתשוב להטהר, **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם"**, טרם שיפיח היום של העולם הזה, ויבא יום התקיף ההוא, שיתבע לה המלך לדין לצאת מעולם הזה.

צלמו של אדם מסתלק ממנו בשעת מיתה

"וְנָסוּ הַצְּלָלִים", זהו סוד בין החברים, שאמרו, כי בשעה שמגיע זמנו של אדם לצאת מן העולם, צלמו של אדם הולך ממנו, זהו שכתוב: **"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם"**, טרם שינשב היום לצאת מעולם הזה, **"וְנָסוּ הַצְּלָלִים"**, שאז הולך ממנו צלמו, יחזור בתשובה לפני רבונו.

ב' צללים יש לו לאדם

רבי אלעזר אמר, ב' צללים יש לו לאדם כשהוא בקיומו, אחד גדול ואחד קטן, שכתוב: **"הַצְּלָלִים"** שנים, וכאשר נמצאים ביחד, אז האדם הוא בקיומו.

כשהצללים מסתלקים גם יכול לשוב בתשובה

ואז צריך האדם להסתכל במעשיו, ולתקנם לפני רבונו, ויתודה עליהם, לפי שהקדוש ברוך הוא נקרא רחום וחנון, ומקבל לאותן השבים לפניו.

תשובה כשאדם עוד בבריאותו השלמה הוא חשובה יותר

וזהו "עד שְׁיָפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים", שכאשר אותן הצללים הולכים ממנו, והוא תפוס בקולר, תשובה היא, אבל אינה יפה כל כך כמו בזמן שהאדם הוא בקיומו, ושלמה המלך הכריז ואמר, "וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בְּיָמֶיךָ בְּחַוְרַתְךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הַרְעָה וְגוֹ" (קהלת יב, א).

ה' תמה על אדם שחטא הלא השבעתי אותו בשמי שלא יחטא

שכאשר מגיע יומו להסתלק מן העולם, הקדוש ברוך הוא מתמיה עליו ואומר: "וְנִפְּשׁ כִּי תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים", הלא השבעתי לה בשמי, שלא תשקר בי, והעדתי בה כאשר ירדה לעולם, "וְהוּא עֵד" ודאי, מכמה פעמים שהזהרתי אותה לשמר מצותי.

יתודה על העבירות לפני קונו

ולפיכך כיון שהוא עד "או רָאָה או יָדַע", "או רָאָה" אותן העבירות שעשה ונסתכל בהן, "או יָדַע" בבירור הדבר שעבר על מצות רבונו, "אִם לֹא יִגִּיד", אם לא יתודה עליהם לפני רבונו, טרם שיצא מזה העולם, "וְנִשָּׂא עֹנֹו", וכאשר ישא עונו, איך יפתחו לו פתח, ואיך יעמוד לפני רבונו, ועל זה כתוב: "וְנִפְּשׁ כִּי תַחֲטָא".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ' עמוד א'

מי שאינו מתודה על חטאיו אין נפתחים לפניו שערי התשובה

אמר רבי חייא, כתוב: "חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי" (תהלים לב, ה), מכאן למדנו שכל אדם המכסה חטאיו, ואינו מתודה עליהם לפני המלך הקדוש, לבקש רחמים עליהם, אין נותנים לו לפתוח פתח תשובה, לפי שהוא מכסה חטאיו.

המתודה והבוכה לפני ה' פותח שערים הסתומים ומתקבל תפלתו

ואם הוא מתודה עליהם לפני הקדוש ברוך הוא, חומל עליו הקדוש ברוך הוא, ומתגבר הרחמים על הדין, וכל שכן אם הוא בוכה, שהרי כל הפתחים הנעולים הוא פותחם, ותתקבל תפלתו.

ועל כן וידוי חטאיו היא כבודו של מלך, להגביר הרחמים על הדין.

**ספר זוהר השבת
לְאִבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם וְעִרִים**

עם לשון הקודש
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

**ספר הזוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי**
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות